

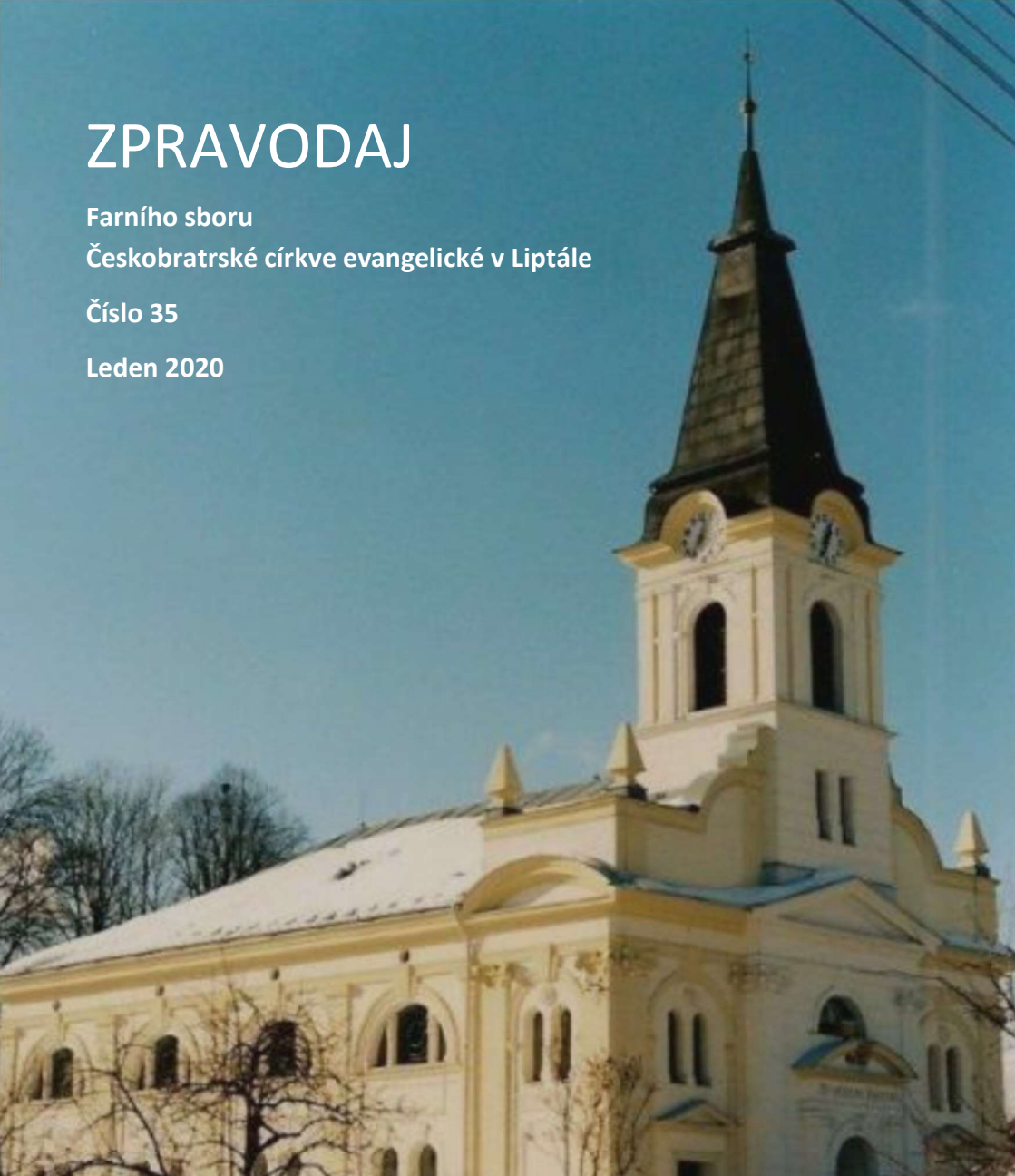
ZPRAVODAJ

Farního sboru

Českobratrské církve evangelické v Liptále

Číslo 35

Leden 2020

...Dnes jsem vám předložil život a smrt, požehnání a prokletí. Vyber si život a budeš živ ty i tvé símě. Miluj Hospodina, svého Boha, poslouvej ho a přimkni se k němu... (5 Mj 30,19-20)

ČESKOBATRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ

Zamyšlení nad Božím slovem

Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kterého Bůh vzkřísil z mrtvých...v nikom jiném není záchrana, neboť není pod nebem jiného jména daného lidem, v němž bychom měli být zachráněni. (Sk 4,10-12)

Milovaní bratři a sestry,

tato slova apoštola Petra ani dnes neztrácejí na své platnosti a aktuálnosti, protože, jak praví Písmo: „**Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky!**“ (Žd 13,8) **Jeho moc a jeho láska se nemění.** V Ježíšově jménu Petr uzdravil chromého člověka. „ Stříbro a zlato nemám, ale co mám, to ti dám: ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod! Uchopil ho za pravou ruku a pozdvihl jej.“ (Sk 3,6-7)

Pán Ježíš přichází každý den i k tobě. Touží tě každý den „postavit na nohy“ a dát ti novou sílu k životu. „Bylo to jeho (Ježíšovo) jméno, co na základě víry v něj dalo sílu tomuto muži.“ (Sk 3,16)

V Ježíšově jménu je zdroj potřebné síly i pro tebe. Kolik různých léků a preparátů doma máme, které nám mají pomoci udržet se co nejzdravější a nejsilnější, fyzicky i psychicky. Ovšem to hlavní, co nás nese, je duchovní síla. Jestliže jsme duchovně zdraví, pociťuje to naše tělo i mysl. Ano, duchovní síla působí ozdravně a životodárně i na ně. **A naši duchovní sílou a medicínou je Ježíš.** Vztah s Ním. Vztah lásky a důvěry. „Neboť není pod nebem jiného jména daného lidem, v němž bychom měli být zachráněni.“ (Sk 4,12)

Proto **není jedno komu a čemu věříš.** Naopak. Je to to nejdůležitější ve tvém životě. Mít to správné těžiště pro svůj život. **Nevedou všechny cesty k záchraně.** „**Já (Ježíš) jsem cesta, pravda i život.**“ (Jn 14,6)

Milovaní, chci vás povzbudit k utíkání se k Ježíši. K obracení se na Něj. Ve všem. Protože **jedině On nás může a chce zachránit ze všeho, co na nás doléhá.** Z našich strachů, nepokojů, smutků, výčitek, úzkostí a prázdnoty, ze smrti a pekla. **Trápíš se v této chvíli nějakou starostí?** Se vší úctou a láskou, jaké si schopen, **vyslov jméno „Ježíš“.** „Ježíši, důvěřuji Ti.“

Toto jméno je ti dáno od samotného nebeského Otce, aby tě zachránilo. **Ježíš, to znamená Spasitel, Zachránce.**

Je světlem v temnotách. Jen zavolej v bezradnosti: „Ježíši!“ a bude ti, jako když ve tmě otočíš vypínačem světla.

Je lékem v bolestech. Zavolej a pocítíš, jako by sám božský Lékař přišel k tobě.

Je silou v bojích. Vzývej je a hned poznáš, že již nebojuješ sám.

Je pozváním ke svatosti. Je výčitkou, když jsi byl nevěrný. Je odpuštěním, když se kajícím vracíš. Je medem v hořkostech. Je mocí, již se dějí divy.

S úctou dej tomuto jménu několikrát denně projít celou svou bytostí, aby tě jméno Páně posvětilo, požehnal a chránilo.

Tak to činím i já. Začínám i končím den s Ježíšovým jménem na rtech. S láskou vyslovuji Jeho jméno a utíkám se k Němu kdykoliv si na Něj vzpomenu. A **On mě podepírá a skutečně zachraňuje ze všeho, čím mě chce ten zlý otrávit a zahubit. Ježíš je můj Zachránce, můj život a moje síla.** Vítězí nad každým mým strachem, nepokojem, hříchem, nad každou mou slabostí. Osvobozuje mě ze všech ďáblových lží a ze všech falešných pocitů, které nás chtějí ovládnout.

Můj drahý bratře, má drahá sestro, když Ježíš zachránil mne a smiloval se nade mnou, tak slabou, nehodnou, hříšnou, bídnou a nedokonalou ženou; smiluje se nad každým svým dítětem, které se utíká k Jeho milosrdenství. **Volaj k němu! Důvěřuj Mu! A On vleje novou sílu, naději a pokoj do Tvého srdce. Uzdraví je a naplní radostí.** Ukáže ti správný směr a **On sám tě povede,** když Mu to dovolíš. Když Mu svěříš kormidlo svého života.

Jeho cíl s námi není krematorium, nebo hřbitov. **Cílem cesty,** kterou On nás chce vést **je Boží království.** Tam se naplní naše nejhlubší touhy, tam zakusíme vrchol a plnost pokoje, radosti, lásky a štěstí!

„Neboť není pod nebem jiného jména daného lidem, v němž bychom měli být zachráněni.“ (Sk 4,12)

Vaše Mária Jenčová

MODLITBA

Pane Ježíši Kriste, vyznávám, že jsem slabý, hříšný a plný strachu.

Potřebuji Tě, protože sám si pomoc nedokážu.

Pane Ježíši, přicházím k Tobě a vkládám svoji bolest, nepokoj, svoji vinu a svůj strach do Tvých rukou.

Vidíš všechny mé problémy. Všechny Ti je předkládám, abys je vykoupil. Vykup mě, Pane, vykup.

Prošel jsi velkou bolestí, utrpením a smrtí, abys mě uzdravil. A já jsem tady, Pane. Otevírám se Tvému uzdravování. Věřím, že jenom Ty mne můžeš zachránit.

Děkuji Ti, že mě voláš mým jménem, že mě miluješ, že jsi tady a dotýkáš se mých ran a naplňuješ mě pokojem.

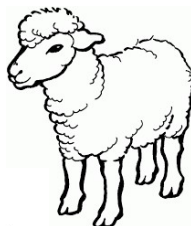
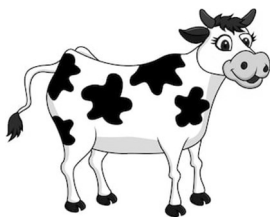
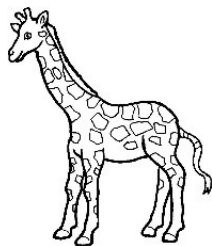
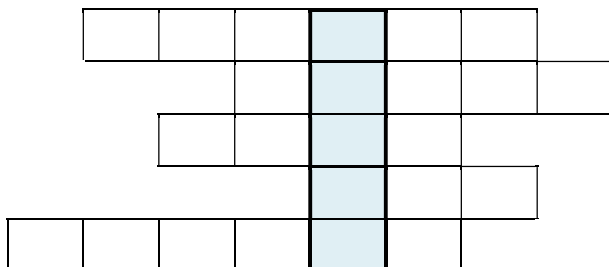
Ježíši, důvěřuji Ti! Amen

Slovo pro děti

NOEMOVA _____

„A ze všeho, co je živé, ze všeho tvorstva, uveďes vždy po páru do _____, aby s tebou zůstali naživu; samec a samice to budou.“ (1 Mj 6,19)

Doplň do křížovky názvy zvířat a zjisti, jak se nazývá Noemova loď:

MODLITBA

Hospodine,
děkuji za pevnou zem, smím tu běhat, skákat,
děkuji Ti za vodu, mohu pít a cákat.
Děkuji za svěží vzduch, nadechuji směle,
děkuji za krásný svět, stvořil jsi ho skvěle!

Ze života sboru

Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům. Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův. (Žd 10,24-25)

PRAVIDELNÁ SETKÁVÁNÍ

	DOPOLEDNE	ODPOLEDNE
Úterý		Zkouška zpěvu 18:00 – 19:00, po domluvě
Středa	Maminky s malými dětmi Sudý týden 9:00 – 11:00, fara	Biblická hodina 15:30 – 17:00, fara
Čtvrtek		Klub dětí 15:00 – 17:00, fara
Pátek	Náboženství ve škole 1.-3. tř. 11:45 – 12:30 4.-5. tř. 12:30 – 13:15	Mládež Jednou za dva týdny, po domluvě
Sobota		Zkouška kapely Po domluvě
Neděle	Bohoslužby a nedělní školka 10:00 – 11:00, toho času sbor. sál	Nešpor ve Lhotě Každá 4. neděle v měsíci ve 14:00

KLUB DĚTÍ je místem, kde si děti mohou odpočinout, trávit skvělý čas a budovat vztahy mezi sebou. Zamýšlíme se nad různými tématy, jako jsou základy křesťanství, problematika sociálních sítí a podobně. Další součástí setkání jsou hry, tuhle část mají děti nejraději. Máme k dispozici stolní fotbal, karetní hry a spoustu dalšího. Věřím, že se zde děti mají dobře, většinou se jim ani nechce odcházet. *Sam*

SETKÁVÁNÍ MAMINEK S MALÝMI DĚTMI jsou příležitostí pro maminky, které jsou doma s malými dětmi, se dopoledne sejít a při kávičku společně pouvažovat nad biblickým tématem, zatímco si děti hrají nebo spinkají v kočárku. Současně probíráme témata jako důležitost rodiny, role otce a matky a vzájemně se obohacujeme o postřehy a poznatky. *Katka*

Na **BIBLICKÝCH HODINÁCH** toho času probíráme velmi podnětné a aktuální zamyšlení z knihy *Síla modlitby za vaše dospělé děti* od Stormie Omartian. Je to pozeňnaný čas s modlitbou a Božím Slovem, vzájemným sdílením a povzbuzením. Přijďte se podívat, možná Vás to povzbudí taky ☺ *Mária*

POZVÁNKY

VEČER O MANŽELSTVÍ

Kdy: Pátek 14.2.2020, 18:00

Kde: Sborový sál fary

V rámci týdne na podporu manželství Vás srdečně zveme na tradiční večer o manželství nejen pro manžele ☺

*Jsmo velmi rádi, že zamyšlením nás obohatí **Petr Húšť**, ředitel Festivalu UNITED, se svou drahou **chotí**.*

Podrobnější informace budou vyvěšeny blíže termínu ve vitríně před farou a na našich webových stránkách.

7.-8.2.2020

VÝLET DĚTÍ Z NÁBOŽENSTVÍ

*do Mořkova,
do Jezdeckého klubu U
Juráška*

1.3.2020, 10:00

1. POSTNÍ NEDĚLE

*Bohoslužby
s Večeří Páně*

**POZOR: Sborový
sál**

8.3.2020, 10:00

KŘEST Jaroslav Machala

Sborový sál

22.3.2020, 10:00

VÝROČNÍ sborové shromáždění

Sborový sál

29.3.2020, 10:00

Bohoslužby s hostem *Danielem Řičanem*
*z ČCE Suchdol nad Odrou, zakladatelem
Muzea Moravských bratří v Suchdole
nad Odrou*

**Téma: JAN AMOS KOMENSKÝ A
MORAVŠTÍ BRATŘI**
Sborový sál fary

Z AKCÍ KVĚTEN AŽ PROSINEC 2019

12.5. Pověření nového staršovstva, sborová vizitace a Den matek

16.6. Setkání seniorů

Bratr **Otto Gojný** už není mezi námi. Jeho hlas a hudba, dobré srdce a přátelský úsměv na rtech nás však budou provázet nadále. Děkujeme a s láskou vzpomínáme. Všichni jsme jenom poutníci na této zemi, náš trvalý domov je v nebi... A tam už není utrpení, ani loučení, ale tam se s radostí a z celého srdce zpívá a chválí Boha na věky.

14.6. Setkání Valašské mládeže

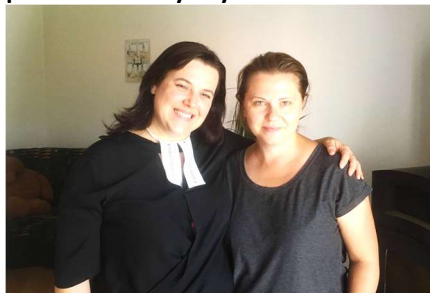
6.7. Setkání u pomníku na Bílé

7.7. Výročí upálení Mistra Jana Husa

18.7. Hosté z Anglie, svědectví a povzbuzení Jany Taylor

22.-26.7. Tábor

25.8. Bohoslužby s bratrem synodním seniorem Danielem Ženatým, Liptálské slavnosti

19. -20.10. Potáborové setkání dětí

8.-9.11. Víkendovka mládeže v Senince

1.12. Adventní koncert

11.12. Schůze zastupitelstva ve sborovém sálu na faře

15.12. Vánoční dětská besídka – video záznam na stránkách sboru

31.12. Silvestrovské setkání mládeže

Sborová kronika v roce 2019

POKŘTĚNÍ

Alex Kubín
Petra Vykydalová
Ondřej Tatkovský
Robert Dostál
Jan Vaculík
Klára Bořutová

Nela Kozubíková
Jan Fila
Jakub Fila
Prokop Trusina
Markéta Trusinová

Velmi se radujeme spolu s rodiči a kmotry, neboť je psáno: „Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen...” (Mk 16,16)

ODDÁNÍ

Vojtěch Teplý
&
Pavlína Šuláková

Matěj Vaculík
&
Leona Eichlerová

Novomanželům gratulujeme a vyprošujeme si pro ně a jejich manželství od Pána Boha požehnání.

„Od počátku stvoření ‘Bůh učinil člověka jako muže a ženu; proto opustí muž svého otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo’; takže již nejsou dva, ale jeden.,, (Mk 10,6-8)

ZEMŘELI

4.1.	Františka Košutová	Lhota u Vs.	60	95 let
23.1.	Lubomír Černota	Liptál	80	nedožítých 39 let
19.2.	Drahomíra Škrabánková	Liptál Háj		83 let
23.2.	Miloslav Mrnušík	Liptál	113	81 let
18.3.	František Svoboda	Liptál	214	71 let
10.4.	Zdeňka Vaculíková	Liptál	82	84 let
16.6.	František Řezník	Praha		nedožítých 79 let
26.6.	Jan Vaculík	Liptál	250	89 let
6.8.	Jan Tomana	Liptál	450	nedožítých 77 let
26.8.	Jiřina Zívalová	Liptál	378	87 let
6.9.	Vladimír Vaculík	Liptál	17	79 let
22.10.	Věra Dědková	Liptál	205	57 let
13.11.	Jan Mikulec	Liptál	42	72 let
3.12.	Jaroslav Gerža	Poličná		nedožítých 80 let
15.12.	Otto Gojný	Liptál	253	85 let
17.12.	Jan Mrnušík	Liptál	110	nedožítých 85 let

S láskou vzpomínáme a děkujeme Pánu Bohu za životy všech a v důvěře je poroučíme Boží lásce, od které nás nic, ani smrt nemůže oddělit.

V Ježíši Kristu máme živou naději a útěchu.

Vždyť On nezemřel, ale třetího dne slavně vstal z mrtvých!

A každému, kdo v Něho věří, dává život věčný!

Tady, na této zemi jsme jenom na krátko, náš skutečný život je v nebi...

„Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života.“ (Jn 5,24)

Organizační záležitosti sboru

PRÁCE VE SBORU

Velmi děkujeme všem bratrům a sestrám, kteří se podílí na chodu sboru, a s radostí uvítáme všechny, kdo by chtěli přiložit ruku k dílu a podpořit sborový život a údržbu farnosti, každý podle svého daru, ať už někdo rád zahradničí, učí, vaří, peče, staví, uklízí, pracuje na počítači, jezdí autem atd. Nápady na různá setkání, přednášky a jiné společné aktivity jsou srdečně vítány.

Vy jste tělo Kristovo, a každý z vás je jedním z jeho údů. A v církvi ustanovil Bůh jedny za apoštoly, druhé za proroky, třetí za učitele; potom jsou mocné činy, pak dary uzdravování, služba potřebným, řízení církve, řeč ve vytržení. (1 Kr 12,28-29)

ÚDRŽBA KOSTELA A FARY: V letošním roce je prvořadým úkolem **generální oprava varhan**, kterou byl na základě nejlepší nabídky pověřen pan Josef Poukar z České Třebové. Dále nás čeká dokončení opravy altánu a natření plotu okolo kostela a fary. V dalším období se zaměříme na opravu farního schodiště, terasy a vydláždění dvora.

POZOR ZMĚNA:

SALÁR, PŘÍSPĚVEK NA JERONÝMOVU JEDNOTU A OSTATNÍ DARY

Zjednodušíme výběr saláru, příspěvku na Jeronýmovu jednotu a ostatních darů. Od letošního roku se všechny příspěvky budou platit bankovním převodem podobně jako v ostatních farnostech. Kdo však nemá přístup k internetovému bankovníctví, může i nadále předat příspěvek osobně. **Možnosti platby, doporučená výše a informace o jednotlivých příspěvcích jsou uvedeny v tabulce na další straně. Za všechny příspěvky velmi děkujeme.**

Během příštího měsíce Vás navštíví člen staršovstva, zodpoví jakékoli dotazy a pomůže Vám vybrat nejvhodnější způsob platby.

V důsledku **odluky** církve od státu skončí po roce 2030 výplata státního příspěvku a po roce 2042 církev přejde na úplné **samofinancování**.

Stejně jako doposud, vkládáme osud naší farnosti do Božích rukou a svěřujeme nás všechny Božimu vedení také ve finančních záležitostech sboru.

INFORMACE K PLATBĚ SALÁRU, PŘÍSPĚVKU NA JERONÝMOVU JEDNOTU A OSTATNÍCH DARŮ

BANKOVNÍM PŘEVODEM*	SALÁR	JERONÝMOVA JEDNOTA	OSTATNÍ DARY
Číslo účtu:	111220858/0300	111220858/0300	111220858/0300
V.S:	11	22	33 - Dar sboru 44 - Účelová sbírka sboru 55 - Celocírkevní sbírka 66 - Jiný účel
Zpráva pro příjemce:	Jm+přij** dárcе, č. domu	Jm+přij** dárcе, č. domu	Jm+přij** dárcе, č. domu, účel
Doporučení / Informace:	Měsíční trvalý příkaz 5% čistého příjmu	Ročně do 30.4. toho roku Min. 80,- Kč ročně	

* Pokud bude na bank. účet obdržena jedna částka bez uvedení V.S. nebo účelu, bude dar rozdělen 80% na salár a 20% na Jer. jednotu.

** Pokud platíte za více osob, uveďte prosím všechny dárcе.

OSOBNĚ	Na faře	SALÁR je pravidelný příspěvek na chod sboru. ČCE doporučuje, aby každý člen přispíval 5% svého čistého příjmu . Nejsnadnější cestou, která by to pomohla ulehčit, se jeví zavedení bankovního trvalého příkazu k měsíčnímu odvodu pravidelné částky.
	- v neděli po bohoslužbách, nebo - po předchozí telefonické domluvě	
	U člena staršovstva doma Požádejte člena staršovstva o návštěvu	

JERONÝMOVA JEDNOTA je církevní stavební fond, z něhož jsou sborům ČCE poskytovány dary nebo půjčky na opravy budov.

Každý člen s vlastními příjmy by měl přispět **minimálně 80,- Kč ročně**. Letošní příspěvek **prosím složte do 30.4.2020**, abychom jej mohli včas odvést do centrálního církevního fondu.

OSTATNÍ DARY jsou jednorázové příspěvky na chod sboru (např. při příležitosti svatby, křtin, pohřbu), účelovou sbírku sboru nebo celocírkevní sbírku.

Do zprávy pro příjemce **prosím uveďte také účel daru**.

Účetní sboru Vám vystaví **doklad** pro odpočet Vašeho daru z daňového základu.

Výše Vašich příspěvků je jenom Vaším rozhodnutím a je nade vše důležité, aby se každý i v tomto rozhodování nechal vést především Duchem Svatým.

Z církve

350 LET OD ÚMRTÍ

VELKÉHO UČITELE NÁRODŮ A BISKUPA JEDNOTY BRATRSKÉ

JANA AMOSE KOMENSKÉHO

*Děkuji Bohu, který chtěl, abych
zůstal po celý život mužem touhy.*

Jan Ámos Komenský

PORADA O NÁPRAVĚ

(...) Když Jan Amos Komenský odešel, zanechal po sobě své nejvýznamnější nedokončené dílo s názvem Obecná porada o nápravě věcí lidských.

Lidskost je vzácná komodita. Je tím vzácnější, čím intenzivněji jsme si vědomi jejího nedostatku. Pozorujeme, že naše lidství je rozporuplné. Máme vynikající potenciál, hodně toho víme, hodně toho umíme, hodně toho můžeme – ale právě tato naše kapacita je naší největší hrozbou. Všechno, čím disponujeme, dokážeme zneužít. Jsme jediné bytosti, které mají potenciál sebezničení. **Je proto svrchovaně důležité, abychom hledali cestu, jak uskutečňovat náš potenciál lidsky.**

Problém věcí lidských s neobyčejnou prozíravostí pojmenoval Komenský právě ve své Poradě. Důkladně zde promýšlí jednak příčiny všech lidských neřádů a jednak volá lidstvo k poradě o jejich nápravě. Celé jeho nápravné úsilí stojí na základním předpokladu: Lidskost lidí není docela v pořádku, ale není docela ztracena. Existuje východisko, naděje. Je třeba rozumět, že v Komenského době se Evropa ocitá v důsledku válečného, náboženského a politického běsnění na pokraji zkázy. Lidé hledají své vlastní blaho bez ohledu na blaho celku. Ovšem blaho žádného jedince není možné bez blaha celku. Proto **Komenský k poradě o nápravě zve všechny lidi.**

Ovšem otázka zní, zda to celé není utopie? Nedopouští se Komenský starého omylu, že totiž, když budou mít lidé správné poznání, budou také správně jenat? Některé jednotlivé výroky Jana Amose tak mohou znít, ale dílo ve svém celku

vyznívá jinak. Komenský sice vede k „pravdivému poznávání“, protože mnohé z lidských zmatků a neřádků plyne z omylů či prosté neznalosti (on sám se v mnohém mýlil). Zároveň si je však vědom, že porušenost lidství se netýká pouze rozumu. Je třeba vědět, chtít a moci, opakuje častokrát. **Náprava se tedy musí týkat i vůle, charakteru a vůbec celého člověka. A to dle Komenského nepůjde bez pokání, smíření a návratu k Bohu.**

Co všechno obnáší pojem věci lidské? Kdo jsme? Co nás dělá lidmi? Komenský vyslovuje tři oblasti: vzdělání, náboženství, politiku. Pod těmito obecnými tématy se ale skrývá množství konkrétních lidských kapacit, které jsou i osnovou tohoto modlitebního průvodce. Ve spisu *Unum necessarium* (Jedno potřebné), který je jakousi Komenského závětí, píše tuto větu: „*Vzdávám díky svému Bohu, který chtěl, abych byl po celý svůj život mužem touhy. A i když dopustil, abych upadl do rozličných labyrintů, přeče mne z mnohých zase vyvedl.*“ **I my můžeme mít pocit, že jsme uprostřed nejrůznějších labyrintů osobních i společenských, z nichž nevidíme jasná východiska, ale zůstaneme-li, podle vzoru Komenského, lidmi touhy – po Bohu a dobru, není snaha o nápravu marná. Kéž jsou vaše společné modlitby požehnaným časem před Boží tváří.**

CÍRKEV

Biblické texty: Ž 133, Jan 17:22-23

Citáty Komenského: *“Čím čistší je kde církev, tím méně je vidět posedlostí, čarodějných praktik a pověr.” „Jednota je základem, pojátkem a vrcholem všech věcí – je nepřemožitelná.”*

Jaká církev má budoucnost? Komenský už od dob svých studií usiloval o smír mezi jednotlivými konfesemi, denominacemi, národy, dokonce i náboženstvími. Vycházel ze základního předpokladu, že „*nic násilného nemůže mít dlouhého trvání, natož věčného*“, a že také „*pravda se stává nevíтанou, je-li násilím vnucována*“. Usiloval proto o nápravu věcí lidských i církevních pokojnou cestou.

Smíření a jednota byly Komenskému takovou hodnotou, že pro ni byl ochoten ohrožit i své existenční postavení. Když se například v r. 1645 v polské Toruni konal významný koncil *Colloquium Charitativum*, jež si kladl za cíl přispět ke vzájemnému smíření katolické a protestantské strany, Komenský se ho zúčastnil, a to i přesto, že jeho živitelé, toho času Švédové, dali jasně najevo, že si to nepřejí. Nebylo to totiž v souladu s jejich válečnou strategií.

Koncil sice kýženého cíle nedosáhl, ale Komenský to nevzdával. Po celý život volal věřící všech vyznání k poradě o nápravě neboli reformaci. Byl přesvědčen, že kdyby se lidé pravým způsobem spojili s věcmi skrze pravé vzdělání, spolu navzájem skrze pravou politiku a s Bohem skrze pravé náboženství, byla by to pravá náprava věcí lidských, která by vynikala nade všechny reformace. Za pravou a dokonalou reformaci považoval tu, která činí lidi opravdu reformovanými – to znamená opravdu vzdělanými, opravdu zbožnými a opravdu pokojnými. Komenský věděl, že reformace není jednorázová událost, ale setrvalý proces. Podaří-li se kdy cokoli napravit či zlepšit, nikde není garantováno, že to tak zůstane navěky. **Každá přicházející generace církve musí znovu a znovu zápasit o pravdivost, svatost a lásku ve vztahu k Bohu. „Boha totiž milujeme v té míře, v jaké ho poznáváme,“ uzavírá Komenský.**

Jaká církev má tedy podle Komenského budoucnost? Za ty právě Kristovy následovníky se považuje kde kdo. Pravost se ovšem podle Komenského pozná podle dvou znaků:

1) Pravá církev přináší pokoj a usiluje o smíření a jednotu. Oproti tomu církev svárlivá, militantní, libující si v násilí – ať už fyzickém (jako v Komenského době) nebo psychickém – nemá dlouhého trvání.

2) Pravá církev se stále reformuje. Tak jako každý člověk potřebuje každodenní obnovu ducha skrze pokání a odpuštění, i církev se potřebuje stále obnovovat, aby neztrácela původní pravdu a lásku. Pán touží po své „nevěště“, svaté a čisté, bez poskvrny a vrásky. Taková jednou stane před jeho tváří. Jde o to, abych tam stál i já.

Modlitby:

Ježíši Kriste, který jsi Pánem církve, modlíme se za naše duchovní vedoucí, aby měli odvahu vést nás před tvou tvář v pravdě i milosti. Aby evangelium obnovovalo naše porušené lidství. Změň pohanu a opovržení, kterému čelí církev v tomto národě, a odpusť vše, kde jsme sami jeho příčinou. Probud' svou církev, aby s novou odvahou a přesvědčivostí hlásala a žila tvou dobrou zvěst. Obnov nás, aby podle lásky, kterou k sobě navzájem máme, svět poznal, že jsi živý. Aby uvěřil v tvé jméno a pochopil tvou lásku ke každému člověku, ke každé rodině i každému městu této země.

Modleme se za:

- to, aby církev znovu a znovu obnovovala své poslání skrze hlubší poznání Boha samotného a jeho záměrů
- starší kazatele a vedoucí v církvi
- novou generaci kazatelů, kterých se nedostává
- všestrannou obnovu církve
- štědrost v lásce, úctě a spolupráci mezi církvemi, i přes naši rozdílnost
- jednotu v našich sborech i spolupráci církvi v našem městě

RODINA

Biblické texty: *Kaz 4:8-12, Ef 5:21-33*

Citáty Komenského: *„Nejlepším řešením výčitek je vzájemné odpuštění.“*
„Vše na tomto světě se dá napravit jen láskou, jinak je to nemožné.“

Jaký byl Komenský jako manžel? Mnoho o tom nevíme, ale něco lze vyčíst z nepřímých zdrojů. Po bitvě na Bílé hoře byl Komenský nucen se skrývat. Pro bezpečí své i svých blízkých se rozhodl rodinu zanechat v Přerově, který byl zatím pod Žerotínovou ochranou, a sám se ukryval na různých místech severní Moravy, pravděpodobně v okolí žerotínských panství. Několik let byl kraj pleněn vojsky, která s sebou kromě drancování a násilí obvykle přinášela morové a jiné nákazy. V některé ze svých „skryšší“ Komenský tušil, že srdce jeho manželky je plné „zármutku a tesknosti“, a proto pro potěšení její i dalších blízkých píše kratičký spisek s názvem Přemýšlování o dokonalosti křesťanské, ve kterém objasňuje, že plná dokonalost člověka zkoušeného protivenstvím spočívá v úplné oddanosti Bohu. Knížečku doprovází osobním dopisem datovaným 18. února 1622, ve kterém zaznívá dnes již proslulé oslovení: „Manželko má milá, Mandaleno, klenote můj, po Pánu Bohu nejdražší.“ V dopise se též dozvídáme, že Komenského žena čekala druhé dítě, Komenský jí přeje, aby příchod potomka „šťastně přečkala“. Dopis ani knihu však Magdalena nikdy nečetla. Zemřela v důsledku morové epidemie a s ní i obě děti, přičemž své druhé dítě Komenský nikdy nespatriil.

Nikdo nemá být sám. Proto se člověk rodí rodičům a do rodiny. Rodina funguje dobře, když je založena na lásce, věrnosti a úctě. Dobří rodiče milují své děti a starají se o ně. Dobré děti milují své rodiče a ctí je. Často to ale nefunguje. nejbližším dokážeme ublížit. Proto je třeba učit se odpuštění.

Zní to jednoduše, ale ve skutečnosti je soužití rodin a lidí komplikované. Komenský si všímá, že komplikace mohou nastat už při narození člověka. Ne vždy jsou totiž děti vnímány jako „drahocenné poklady Boží“, ne vždy jsou poměry v rodině utěšené, ať už sociálněekonomicky nebo vztahově. Komenský děti vidí jako „nové občánky světa a příští dědice věčnosti“. Bytosti, které mají existovat věčně, mají věčnou hodnotu. Proto je jim třeba věnovat nejvyšší pozornost, a to od útlého dětství. Komenský rodiče upozorňuje na to, že stálé a pevné zůstává to, „co se vstíjí v prvním věku.“ Zvláště návykům se podle něho musí věnovat pozornost, protože „zvyk přechází v přirozenost“. A má-li přirozenost či povaha člověka být dobrá, musí být návyky dobré. Špatný zvyk bude trýznit člověka i jeho okolí po celý život a ve stáří se stane „nesnesitelným a nenapravitelným“.

Manželům radí v duchu biblických tradic vzájemnou úctu, lásku a péči jako návod na rodinné štěstí. Ale zároveň rozpoznává nesamozřejmost takového stavu. Manželé si bývají nevěrní, mužové pijáci, ženy prostopášné. Děti bývají zanedbávány, jak v mravech, tak ve zbožnosti. Zvláštní kapitolu pak tvoří rozmazlení a drzí floutci z bohatých rodin, kteří se chvástají svým původem. Je to pochopitelně vinou rodičů – kde jinde by děti odkoukaly pohrdání chudými lidmi?

Není dobré, aby člověk byl sám. Navzájem se potřebujeme. Proto Stvořitel stvořil člověka jako muže a ženu. Největší radost a intimitu může člověk zakoušet právě v manželství a rodině. Zároveň jsme ale hříšné bytosti a největší peklo a utrpení si dokážeme způsobit právě ve vztazích nejbližších. Sváříme se, mjííme se, ubližujeme si. **Jediným řešením, říká Komenský je láska. Ovšem ne ledasjaká. Jde o zvláštní kvalitu či jakost lásky, která nehledá svůj prospěch, nepočítá křivdy, nemá radost ze špatnosti, nechlubí se, není domyšlivá... Taková vytrvá, i když ostatní věci pominou. Rodina založená na takové lásce má budoucnost.**

Modlitby:

Bože Otče, děkujeme, že nás miluješ, i když znáš všechna zákoutí a temnosti naší duše i našich vztahů. Děkujeme za dar rodiny, společenství i přátelství. Za vztahy, kde můžeme být sami sebou a kde můžeme být zranitelní a blízcí, jak jen si lidé mohou být. Děkujeme za dar manželství i dar žít bez něj. Dej sílu každému, pro kterého je rodina nebo manželství spíše zkouškou a trápením než radostí. Dej, abychom naše děti vedli a milovali tak, že jak miluješ ty nás.

Modleme se za:

- plnost radosti, úcty a hloubky v našich rodinách a manželstvích
 - manželství v krizích, kde se manželé odcizili nebo směřují k rozvodu
 - ty, kdo trpí samotou nebo odloučením (sirotky, vězně, rozvedené, osamělé seniory, ovdovělé, další osamělé kolem nás)
 - naše příbuzné, kteří neznají Boha nebo kteří od Boha odešli
 - odpuštění a smíření v rodinách rozdělených sváry a hněvem
 - děti a moudré rodičovství a výchovu
 - všechny, kdo nesou nějaké těžké břímě péče o své blízké
-

*"A jestliže jsem v čemkoli přece bláznivému poutníku podoben byl, aj, již od toho upouštím, a na konec života svého chci onu dobrou práci s oním dobrým kupcem konati, jenž nad jednu drahou perlu nic dále nehledal, nýbrž naleznuv ji prodal všecko a koupil ji.
Ty, dobrý Ježíši, již máš cele mou jedinou perlu, mým pokladem, mým jedním potřebným býti, tebe jedině chci koupiti a hledati; pro tebe vše prodám;
ty, pane Ježíši, máš býti ziskem mým, a cokoli sobě svět za zisk pokládá, vážím já za lejno.
Poslední mou starostí býti má: Uč se umíratí tomuto životu a naroditi budoucímu."*

Jan Amos Komenský

Vyňato z materiálů České evangelikální aliance, vydaných při příležitosti Aliančního týdne modliteb 2020; důraz vlastní.

ZEMŘEL Prof. ThDr. Petr Pokorný, DrSc., dr.h.c. (1933–2020)

*Co oko nevidělo a ucho neslyšelo,
co ani člověku na mysl nepřišlo,
připravil Bůh těm, kdo ho milují.
1K 2,9*

V ranních hodinách 18. ledna 2020, obklopen svou rodinou, zemřel ve věku 86 let Petr Pokorný, profesor Nového zákona na Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy. Fakulta v něm ztrácí výrazného a oblíbeného učitele, pronikavého badatele mezinárodního věhlasu a neúnavného organizátora vědecké práce, který hlubokou erudici v biblistice, teologii, filologii i filosofii spojoval s přátelsky otevřenou určitostí svědka křesťanské víry.

Petr Pokorný se narodil 21. dubna 1933 v Brně. Po studiích na tamním klasickém gymnáziu vystudoval teologii na Komenského evangelické bohoslovecké fakultě (dnes Evangelická teologická fakulta UK). V roce 1958 byl ordinován jako kazatel Českobratrské církve evangelické a do roku 1967 působil v církevní službě jako vikář v Praze na Vinohradech a farář v Praze-Vršovicích. Během této služby externě studoval koptštinu a řeckou literaturu v Praze a ve Vídni, strávil také jeden trimestr postgraduálního studia u profesora G. D. Kilpatricka v Oxfordu.

V roce 1967 byl na jeden rok povolán jako docent Nového zákona na univerzitu v Greifswaldu v tehdejší NDR. Od roku 1968 vyučoval novozákonní biblistiku jako spolupracovník a později nástupce svého učitele J. B. Součka na Komenského bohoslovecké, dnes Evangelické teologické fakultě v Praze, profesorem byl jmenován roku 1972. V období 1996–1999 fakultu řídil jako její děkan. V roce 1968 se stal kandidátem historických věd (CSc.) v oboru řecká literatura, v roce 1993 získal v témže oboru titul doktor historických věd (DrSc.). Jako hostující či zastupující profesor působil na několika zahraničních univerzitách (Pittsburgh, Tübingen, Petrohrad), čestný doktorát mu udělily univerzity v Bonnu (1998), Budapešti (2000) a Petrohradě (2015).

Byl aktivně činný v řadě významných vědeckých organizací. Významným plodem jeho úsilí o badatelskou spolupráci je Centrum biblických studií Univerzity Karlovy a Akademie věd České republiky, které v roce 1998 založil a v letech 2001–2010 vedl. Podílel se na Českém ekumenickém překladu Bible a v letech 1975–1996 byl členem překladatelského výboru United Bible Societies. V rámci

Centra biblických studií založil koptologický seminář. Účastnil se také práce mezinárodní skupiny Colloquium oecumenicum Paulinum.

Soustředěnost Pokorného práce je ovšem patrná především v jeho zájmu o vlastní střed křesťanské teologie – osobu a význam Ježíše z Nazareta. Ukázkou brilantního propojení historického a interpretačního hlediska je jeho práce o vzniku christologie (Die Entstehung der Christologie, 1985, anglicky 1987, česky 1988), stejnou metodu později uplatnil ve zkoumání dějin klíčového pojmu „evangelium“ (From the Gospel to the Gospels, 2013, česky 2016). Historickým otázkám spojeným s Ježíšovým působením se dlouhodobě (2005–2017) věnoval v projektu Jesus Research, který založil a vedl společně s J. H. Charlesworthem z univerzity v Princetonu (USA). Při své vědecké a učitelské práci Petr Pokorný nepřestal být teologem praktikujícím, byl učitelem nejen akademickým, ale také učitelem církve. Byl podnětným vykladačem biblických textů jako kazatel nejen ve své evangelické církvi, přednášel o teologických, historických i filosofických otázkách pro církevní i širší veřejnost.

Ve své církvi působil v teologickém poradním odboru církevního vedení, vystupoval na jejích synodech. Jako autor několika písňových textů trvale obohatil církevní zpěvník.

Svůj odchod do důchodu před lety pojal jako odchod z řídicích funkcí, jež postupně předal svým spolupracovníkům, avšak nikoli odchod na odpočinek. Až do své smrti se aktivně účastnil práce na fakultě, přednášel a vedl několik doktorandů, v listopadu 2019 byl kazatelem při slavnostních bohoslužbách ke stému výročí založení fakulty, téměř k dokončení dovedl projekt Biblické základy křesťanské kultury v rámci individuálního grantu Donatio Universitatis Carolinae, jímž jej jeho univerzita poctila za celoživotní dílo.

Křesťanské svědectví chápal na prvním místě jako rozhodné, nemoralizující svědectví o naději: **„Nezadržitelný vývoj k dobrému je iluze. Rozhodně však nejdeme k čertu. Ten slavný protějšek, biblicky nazvaný poslední soud a království Boží, k nám přichází i uprostřed propadů a je silnější než dějinné katastrofy. (...) Především je však silnější než ti chytří, realističtí slušní skeptici. (...) Naděje přichází z druhé strany, jejím základním tvarem není budování, ale advent, příchod, setkání. Ale týká se dějin a inspiruje k dějinné orientaci.“** (Den se přiblížil, 2007)

Vyňato z nekrologu vydaného Evangelickou teologickou fakultou Univerzity Karlovy; důraz vlastní.

CITACE Z DOPISU SYNODNÍ RADY ZE DNE 7.1.2020

“Biblické heslo roku 2020

Milí přátelé, sestry a bratři,

podle Hesel Jednoty bratrské nás bude rokem 2020 provázet verš z Markova evangelia 9,24b: **Věřím, pomoz mé nedověře.**

Na hoře viděli tři učedníci to, co jednou beztak uvidí všichni. Totiž, že Ježíš je pán a král celého stvoření. Jeho šat byl zářivě bílý. Žádná špína, žádná slza, žádná bolest.

Sešli s hory dolů. A první, co je potkalo, bylo utrpení a bolest. Učedníci, kteří čekali, až Ježíš a jejich tři kolegové sestoupí s hory, nebyli schopni uzdravit nemocného chlapce. Jeho otec nyní prosí Ježíše, můžeš-li, slituj se nad námi a pomoz nám. A když slyší Ježíšovu odpověď, že všechno je možné tomu, kdo věří, vyhrkne: věřím, pomoz mé nedověře.

I v roce 2020 nastanou okamžiky, kdy nás víra v Krista jako pána a spasitele zaplaví čistou a jasnou intenzitou. Přijímejíme ji dychtivě a vděčně.

A také v tomto roce nastanou chvíle, kdy budeme bezradní, a smutek a beznadějí na nás budou dotírat. Nemusíme v těch situacích utrácet své síly poukazováním na nepatřičnost toho, co se stalo. Účinnější bude držet se Krista. A nechť nás současně neděsí, že je to divné, abych právě já, vím přece, co jsem zač, volal či volala Krista o pomoc. Víím přece, že má víra je nehotová, jednou je nahoře, jednou dole.

Ano, je to tak. Přiznejme a vyznejme to pravdivě. A spolehněme, že on ví, kdo jsme, a přesto se od nás neodvrací. Prosme pokojně, a přesto odvázně: Kriste, věřím, pomoz mé nedověře.

*Pane Ježíši Kriste,
prosíme, v každém dni
nastávajícího roku nás drž při sobě.
Posiluj naši víru.
Dávej nám jemný zrak a citlivou
duši, abychom nepromarnili chvíle
pokojné vděčnosti.
Dávej sílu bez výčitek přijímat
život, který může být těžký...*

*...Zastaň se těch, kdo jsou týráni a
ponižováni. Pozvedej náš zrak
k utrpení lidí v naší blízkosti, i daleko
od nás, i na jiných kontinentech.
Uč nás chránit tvé krásné stvoření i
pro naše děti, vnuky a ty, kdo
přijdou po nich.
Pro tvé zásluhy tak, Kriste, prosíme.
Amen*

Požehnaný rok 2020 jménem synodní rady ČCE přejí
Vladimír Zikmund, synodní kurátor, a Daniel Ženatý, synodní senior”

***At' vám Hospodin žehná
a chrání vás,
at' Hospodin rozjasní svou tvář nad vámi
a je vám milostiv,
at' Hospodin obrátí svou tvář k vám
a daruje vám pokoj.***